

A cser-szömörzczéről.

E lapok f. évi IV-ik füzetében fönnebbi czim alatt közölt czikkem következtében már kaptam tudósítást a cser-szömörzczéről. Blaschek Ede erdőmester ur Körmendről következőleg nyilatkozik: „Személyes meggyőződéseim szerint a cser-szömörcze hazánk egy részében nagyobb terjedelemben tenyészik vadon, még pedig az Alpeseeknek végső kifutásain Fiume közvetlen közelében 1000—1300 méter magasságban a tengersík fölött, tehát meglehetősen zordon klimában és a talaj irányában csekély igényeket mutatván, buján terjeszti sarjait.“

„A jelen birtokos Thurn és Taxis herczegre nézve anynyiban szolgáltat jövedelmet a cserje, a mennyiben szedése és értékesítése évente bérbe adatik.“

Ezen érdekes tudósításon kívül Blaschek ur reményét fejezi ki, hogy sikerülni fog neki néhány példány ültönczöt szerezni, s a fönnebb említett czikkben föltett kérdésekre is megfelelhetni. Második levelében csakugyan tudatta velem, hogy Fiume vidékéről kapott ültönczöket, de a melyeket sárga szömörzczének (*Rhus cotinus*) ismert föl. Ugyanez alkalommal kaptam tőle mintegy liternyi cser-szömörcze magot, a melynek misége fölött nem lehet kétség; piros bogyói, melyekben a mag fekete, s a vörösbarna kócz világosan jellemzik. E magnak egy részét magam vetettem el házikertemben, a többit kiadtam az erdészeknek; muzsalyba agyagos (timsósporphy), P.-Károly, Nyir-Báthor, Encsencs, Nyir-Adonyba futó homok talajra.

Ezenkívül Piso Cornél ur m. kir. erdőgyakornok Boesknő küldött Földessy Lajos budapesti magkereskedéséből szerzett magot, melyet szintén külön elvetettem.

El nem mulasztandom mindkét mag kikelésének eredményéről tisztelt szaktársaimat annak idején értesíteni.

Illés Nándor.